

Vybrané texty

1. Výběr článků ze VZLETU - VĚSTNÍKU SOKOLSKÉ ŽUPY JANA PODLIPNÉHO Č.1/2013

Sokol nežije ve vzduchoprázdnu

Sokol je velmi početná organizace a má tedy významné postavení ve společnosti. Toto postavení ovšem neodvisí jen od početního stavu svých členů, ale především od jeho vztahu k okolní komunitě. V následujících dvou článcích je současný stav společnosti popisován, dle mého názoru po právu, ne příliš lichotivým způsobem ... aby každý... člen (*Sokola*) ++přispěl svým dílem jakýmkoliv způsobem ke zlepšení současného morálního stavu společnosti.

Protože ne každý si tuto kritickou situaci společnosti uvědomuje, chceme ji následujícími články přiblížit....

První článek je součástí publikace nedávno zesnulého br. PhDr. Jaroslava Kozlíka,.... Článek je sice již více než 6 let starý, nicméně nic neztratil na své aktuálnosti. Domnívám se, že morální úpadek naší společnosti naopak nedoznal změny k lepšímu, jak dokazuje článek druhý, jehož autorkou je profesorka Pedagogické fakulty UK sestra Anna Hogenová.

Jménem redakce: V Šilhán

Morální stav společnosti

Žijeme v dramatickém čase hazardního zápolení o moc a zbohatnutí. Média denně přinášejí spoustu varovných informací z domova i ze světa. Ač je přijímám s rezervou, velmi mne zneklidňují. Plynou z rozporu mezi rozvojem techniky a materiálních stránek života a mezi pokračujícím poklesem morálky.

Po krachu diktátorských režimů, za rozvoje liberální demokracie, u nás převládl konzumní model života. Vede k všeobecnému uvolnění, k podnikavosti, k hromadění peněz, k požívačnosti, k překračování norem ve jménu zisku a požitku a mnohdy k nezákonnosti. Řád se odkládá mezi nepotřebné harampádí. Obchod již není přiměřenou směnou vzájemnou službou. Obchoduje se se vším, i s tělem a duší člověka a dítěte. Je to směr scestný a nebezpečný. Stále tvrději rozděluje společnost na chudé a bohaté, vytěsňuje střední vrstvu, brání rozvoji občanské společnosti.

Konzumním způsobem žijící člověk nerespektuje pořadí hodnot. Klade materiální statky nad hodnoty mravní. Lidé této orientace marně hledají spokojenost v životě a současně jsou hrozbou ostatním. Konzumní způsob života, trend téměř celosvětový, je podněcován materiálně zaměřenou výchovou dětí v rodině a komerční pseudokulturou.

Konzumismem postižení lidé nenasytně užívají, lační po popularitě, moci, slávě a po dalších penězích. Z rozmařilosti nevědí, jak se co nejokázaleji chovat, bavít, střídat dočasné partnery. Takto se předvádějí někteří umělci, pěvci, herci, sportovci i podnikatelé. Čím více bezduchosti, vulgarity, ztřeštěnosti a erotiky předvádějí, tím více ovací i honoráře. Sledovanost je hlavním kritériem některých mediálních pořadů. Nedůstojně se projevují i mnozí politici a úředníci, své zájmy kladou nad zájem těch, kterým měli sloužit.

Takové vzorce chování mají škodlivý vliv na děti, jejich vývoj a budoucnost. Stále více dětí chodí za školu, kouří, konzumuje alkohol, drogy, šikanuje jiné, předčasně vstupuje do sexuálního života. Projevují se vulgárně, provokativně. Vynucují si značkové oblečení, šperky, aniž by si uvědomovaly hodnotu věcí a možnosti rodiny. Přibývá rodičů, kteří z neuvědomělosti a nadbytku plní nepřiměřená přání dětí. Vedou je tím k neúctě ke všemu živému i neživému, vlastnímu i cizímu. Těmto dětem není

nic svaté, nerozlišují, co je správné, prospěšné od nesprávného, nadbytečného, nebezpečného, výstředního. Jaké vztahy budou schopny tyto děti vytvořit ke svému životnímu partnerovi, k vlastním potomkům, ke starým rodičům a k lidem vůbec?

Tento stav nás nutí k zamyšlení, co dělat, jak účinně přispět k výchově osvědčených sociálních osobností, ochotných ke tvůrčí spolupráci a vzájemné pomoci. J. J. Rousseau radí: „Musíme dítě naučit, aby se uchránilo až samo doroste, aby snášelo rány osudu, aby opovrhovalo hojností i nedostatkem, aby dokázalo žít na ledových pláních nebo palčivé poušti.“ A. Goljanov: „Etický postoj člověka není něčím vrozeným, něčím, co je dáno odjakživa. Je to výsledek dlouhé a vytrvalé výchovy a vzdělávání, sebevýchovy a sebevzdělávání, které začínají od narození a trvají po celý život.“

Jaroslav Kozlík

Jak se nám žije dnes?

Jednu totalitu jsme překonali, ale zdá se, že do druhé jsme vpluli příliš rychle, a to aniž bychom si toho všimli. Co je podstatou této totality? Podstatou té druhé totality je vláda peněz. Cítíme kolem sebe nespravedlnost, především z toho, jak u nás funguje právo. Je děsivé dovídat se o tom, že rozsudky mohou být předjednány a zaplacený. Pokud máme odvahu zeptat se na celkovou kvalitu společnosti, v níž je něco takového možné, zaručuji Vám, že nebudete klidně spát. Taková zkušenost se dotýká, a to velmi těsně, každého z nás.

Je-li možné, že tuneláři, kteří ukradli miliardy, jsou osvobozeni od důsledků svých činů jen proto, že nechodili včas k soudu, vyhýbali se přelíčením, pak je skoro jasné, že v takové společnosti se nám žít nechce. Bohužel, dnes už není jednoduché někam utéci. Vzpomenu-li si na to, jak naši legionáři pobývali na Sibiři i sedm let, riskovali vlastizradu a smrt oběšením, pak se musím za dnešek hluboce stydět. Kam se poděla elementární lidská slušnost?

Kdo u nás rozpoutal toto běsnění po penězích, které je možno vydělat jakýmkoliv způsobem? Právo se vlastně scvrklo na to, co se dá, a co se nedá dokázat. Právníci kličkují a hledají způsoby jak dokázat to, či ono, aby to vyšlo zajímavě z hlediska peněz. Kam se poděla spravedlnost? Vždyť „ve spravedlnosti ctnost je ukryta všechna“, tvrdí Aristoteles ve své „Etice Nikomachově“. Co bylo ukradeno, to se musí vrátit, ano s tím nelze než souhlasit! Ale je třeba to vzít doslova! To znamená spravedlivě. Proč se někteří poslanci tak strašně bojí majetkových příznání?

Jak mohl někdo poctivě přijít ke stovkám miliard? Možná to možné je, ale je třeba to přiznat. Jak je sokolovi, který je vychováván v mravních zásadách? Proč se zase musí mlčet? Proč nikam nevedou oprávněné námítky a projevené starosti? To už byznysmeni bez svědomí, ti co u nás mají největší moc, nemají vůbec z ničeho strach? Znamenalo by to, že se nebojí soudů a spravedlnosti?

Co se to s námi stalo?

Anna Hogenová

S těmito články bezvýhradně souhlasím. Mravní zásady, které jsem převzal nejen od rodičů, ale i v TJ Sokol Olomouc-město za „totality“, se snažím uplatňovat – bez ohledu na označování za kontroverzního člověka. Články zveřejňuji, ať se to komu líbí nebo nelíbí; i když mě tím nikdo nepověřil.

18. 11. 2013

Václav Dostál, vedoucí seniorů a senierek Sokola Olomouc,
župní vedoucí seniorů a senierek Sokolské župy Olomoucké-Smrčkovy
a člen Ústředního cvičitelského sboru seniorů a senierek České obce sokolské

2. Sokolství

Výňatek z navrhovaného materiálu pro zkoušky na Fakultě tělesné kultury

- český fenomén. Vznik před olympismem.
- ideovým základem sokolství se stala řecká KALOKAGATHIE, harmonie těla a ducha
- Sokolství jako idea, Sokol jako organizace
- zaměřenost: na zvyšování všestranné úrovně člověka
 na zodpovědnost člověka za sebe sama i za společnost
 na zkvalitňování české (českosl.) spol. a schopnost její obhajoby
 na výchovu k angažovanému občanství
- jednotný rozvoj těla i mysli v duchu demokracie, svobody, rovnosti a bratrství
- usiluje o přiblížení se ideálu harmonie těla a ducha
- první český tělovýchovný spolek - Tělocvičná jednota Pražská byla založena 16. února 1862 v Praze – SOKOL - zakladatelé - Miroslav Tyrš (historik umění, kritik, teoretik) a Jindřich Fügner
- Tyrš ovlivněn Platónem – zákonem upravená výchova - tělesná cvičení
- cílem sokolské výchovy je všestrannost
- výchova prostřednictvím tělesných cvičení
- Tyršovy osnovy školní tělesné výchovy (1924) propojovaly pohybový program mládeže
- podle Tyrše sokolská věc se obrací "ke všem stavům a vrstvám"- nezná rozdílů v pohlaví, věku, společenském postavení
- hlavní pilíř sokolské myšlenky je pospolitost a bratrství
- zdokonalování tělesné zdatnosti, rozvoj výkonnosti, síly, vytrvalosti a obratnosti, ale i zdokonalování kultury ducha
- Sokol jako první uváděl v život zásadu tělesné výchovy a sportu pro všechny, která dnes nachází výraz v celosvětovém hnutí "Sport pro všechny" v souladu se zásadami Evropské charty sportu
- vyvrcholením činnosti ČOS je slet, přehlídka veškeré činnosti
- důsledkem sokolské výchovy byla účast Sokolů v odboji za 1. a 2. světové války, v čs. legiích v Rusku, ve Francii a v Itálii
- sokolské osobnosti zaujímaly významná místa v hierarchii první republiky
- Česká obec sokolská (ČOS) má 185 000 členů, kteří se dobrovolně věnují sportům, pohybovým aktivitám a kulturní činnosti. ČOS se řadí k nejstarším spolkům na světě.
- Sokolové bojovali na všech frontách zahraničního odboje za II. světové války. ČOS byla fašisty rozpuštěna 8. října 1941.
- všesokolský slet v roce 1948 byl demonstrací vůle národa po pokračování demokratického vývoje v zemi
- nástup totalitního komunistického režimu v únoru 1948 a snaha vytvořit jednotnou organizaci řízenou státem a komunistickou stranou přerušil další vývoj
- řada Sokolů emigrovala do ciziny- Sokol žil svobodně čtyřicet let v činnosti zahraničních sokolských organizací a jednot
- sokolské postoje umožnily Svazu ZRTV rozvíjet metodicky tradici hromadných vystoupení
- po demokratické revoluci v roce 1989 došlo k obnovení a vytvoření koncepce sokolského sportu- desetiletí obnovy ČOS (1989 - 2000)
- 7. ledna 1990 byl Sokol počtvrté ve své historii obnoven
- Česká obec sokolská podporuje sportovní výkony v 57 sportech, které jsou v ČOS organizovány
- ČOS je organizovaná ve 43 župách pokrývajících území České republiky. Ústředí je v Tyršově domě v Praze. Je nejpočetnější organizací Světového sokolstva.

- sokolské organizace ovlivnily rozšíření humanitárního běhu Terryho Foxe v České republice
- harmonie těla a ducha se v současnosti postupně vytrácí
- sportovci dnes často tuto ideu hrubě porušují, když k dosažení vrcholných výkonů nadměrně zatěžují tělo a neodpovědně riskují poškození zdraví
- tělo se u špičkových sportovců stává prostředkem k vydělávání peněz
- sportovní utkání nabývají charakteru gladiátorských her, sloužících nevázané zábavě diváků a komerčním zájmům různých podnikatelských kruhů, které se přizívají na této formě zábavy
- v dnešní době se zvláště mladiství a mladší generace vyjadřují o sokolství jako takovém spíše negativně, mají negativní postoj, myšlenka se jeví jako zastaralá, nehodící se do moderní společnosti.

Olympismus	x	Sokolství
- důraz na sport		- tělesná cvičení - všestranný rozvoj člověka
- soutěž, výkon, vítězství		- vzdělání, zdraví, krása
- totalitním režimem zneužíváno		- totalitními režimy zakazováno

Pozn. VD

„Svaz ZRTV“ (Základní a rekreační tělesné výchovy) byl částí ČSTV (Československého svazu tělesné výchovy). Přesto, že vrcholné orgány byly vyloženy komunistické, v mnoha Tělovýchovných jednotách odbory ZRTV umožňovaly jakous takous sokolskou výchovu. V r. 1968 jsem se stal členem TJ Sokol Olomouc-město a za tři roky jsem tam už byl náčelníkem. To jsem také uvedl v požadovaném dotazníku, v rubrice „Veřejná angažovanost“. Na základě této informace se mě soudruh ředitel Kozík při jedné prověrce ptal, jak je možné, že jsem náčelníkem Sokola, když Sokol existuje jenom na vesnici. Tak jsem mu odpověděl, že v Olomouci tato jednotka existuje a že tam dokonce jsem náčelníkem, a ať se pro podrobnější informace obrátí na Okresní výbor ČSTV.

Celou historii Sokola Olomouc popisují ve své „Historii Sokola“ ([zde](#)). Je to dost „kontroverzní“ popis, stojí za to si jej přečíst! Asi ovšem na pokračování, protože je to dlouhé.

Pokračování historie po r. 2010 jsem zatím nezpracoval. Neměl jsem žádné kritické podklady, jaké jsem měl z období 1990 až 2010. Žádné jsem (v té době) nenapsal, protože došlo k velkému zlepšení. Zdá se však, že pokračovala jakási nadřazenost: u tří osob, které měly a mají rozhodující slovo. Zejména jedna žena dávala najevo svou bohorovnost – ne však vůči mně. (Dříve – do r. 2010 – to dělala jiná žena bez jakéhokoliv ohledu, tedy i vůči mně). Viz seznam šikanovaných v odkázané Historii). O „přehmatech“ (či vlastně šikanách) této nové ženy jsem se dozvídal namátkově a oklikami. Na druhé straně tato nová žena jakousi práci pro Sokol dělala a dosud dělá (na rozdíl od té staré, která jenom mlátila hubou – tedy kromě šikanování). Mokrát jsem přemýšlel nad tím, jak uvést „věc“ (tedy činnost naší jednoty) na správnou stranu i v této oblasti, ale zatím jsem na řešení nepřišel. Jen jsem se snažil uchovat a dokonce upevňovat cvičení Seniorů jako jakési moje výchozí postavení. Zdá se, že se mi to daří. Ale jak dál, to nevím. Můžeme si popovídat. A asi víckrát!

„Boj sa skončí až zajtra!“ Nazdar!

11. 9. 2014 VD

Pozn. 10. 6. 2017: Zmíněná druhá žena už nepůsobí, už není členkou Sokola.

*

3. Námět dopisu: ministři národní obrany

14. 4. 2015

Po oslovení („vážený pane ministře“): Všimli jsme si, že jste konstatoval nízkou tělesnou zdatnost mladých mužů a také jisté nedostatky v opravdovém vlastenectví, čestnosti, odpovědnosti, sebeoběti, odvahy a dalších morálních vlastností. Co je platné, že máme výborné vrcholové sportovce, kteří nás reprezentují na mezinárodních kolbištích, když základní tělovýchova je mezi různými sporty spíše popelkou.

TGM svého času řekl, že bez legií by nebylo naší republiky a bez Sokola by nebyly legie. Také bez sokolů v řadách pilotů RAF a v řadách Svobodovy armády by nemohla být republika obnovena. Sokolská výchova po celou dobu existence Sokola byla zaměřena nejen na rozvoj tělesné zdatnosti, ale také na morální výchovu výše uvedených vlastností.

Není správné, když vláda a další orgány podporují spíše jenom jednotlivé sporty a v nich hlavně vrcholové sportovce a na řadové cvičence a cvičenky v oddílech všestrannosti připadá jenom malý zbytek finanční a morální podpory státu. Přitom právě všeobecná zdatnost může vést k patřičné úrovni celého národa. Vynikající sportovci by měli z všestrannosti vyrůstat, tzn., mělo by se dbát na tuto základnu a neopomíjet ani ty méně šikovné ani ty zcela nešikovné. Dokonce by měli být zahrnuti i tělesně a mentálně postižení.

V Sokole se učíme přes překážky (bednu, koně, kozu) přeskakovat a ne je obcházet nebo podlézat. Přitom se snažíme, aby tyto přeskoky také vypadaly esteticky co nejlépe. Podobně se snažíme krásně cvičit na kruzích, na hrazdě nebo na bradlech. Kopírujeme cviky, které prováděli naši letci RAF. Nezapomínáme na akrobacii – na gymnastických pásech a kobercích. Také si rádi zahrajeme volejbal, košíkovou, házenou a drobné hry. Moc rádi zpíváme, hlavně při táborácích a sobě do pochodu. Naši cvičitelé a cvičitelky si soustavně obnovují a zvyšují své znalosti a dovednosti. Naši obyčejní cvičenci a cvičenky se zúčastňují různých přednášek a besed, které pořádáme. Naše mládež ráda jezdí na tábory, kde se učí poznávat přírodu a kulturní památky, soutěží ve svých znalostech a dovednostech a učí se odvaze, čestnosti i odpovědnosti.

Samozřejmě, že Sokol se potýká s nedostatkem financí, ale bohužel s mnohem horším nemorálním chováním některých lidí. O Sokolu se málo mluví a málo píše. Obecná tělesná a mravní úroveň není tak atraktivní jako výkony a chování několika jedinců na vysokých pozicích.

Vážený pane ministře, je ve Vaší kompetenci přispět k pozvednutí všestrannosti: slovní, písemnou a finanční podporou ministerstva národní obrany Sokolu!

Se sokolským Nazdar!

Podpisy.

**Na další straně začíná Návrh Řádu jednání
neboli Jednacího řádu
naší tělocvičné jednoty,
několikrát podaný**

4. Jednací řád Tělocvičné jednoty Sokol Olomouc Návrh

Úvodem

Níže uvedený návrh je ze značné části opsán z Jednacího řádu T.J. Sokol Olomouc, vydaného pravděpodobně v r. 1940. (Na rok vydání lze soudit podle posledního bodu: „Tento jednací řád byl ...schválen... 15. dubna 1940). Návrh mám připraven už od 27. 9. 2000. Bohužel jsem to nemohl předložit, protože v naší T.J. dříve panovaly „příšerné“ poměry. Teprve asi před dvěma roky se „situace“ radikálně změnila. V našem Sokole se díky Oldřichovi Jarošovi „začaly dít věci“. Využil jsem příležitosti a pozval jsem do našich řad oddíl team-gymu. Tak se v odboru všestrannosti po dlouhé době opět ocitlo mladší a starší žactvo, kromě nejmenších a předškoláků (které jsme už měli) naše naděje do budoucna. Svá doplnění jednacího řádu uvádím kurzívou. Tento Úvod se po přijetí (celou jednotou) vymaže, stejně jako následující poznámky v závorkách.

26. 1. 2009

Václav Dostál

* * *

(1. strana – formátu A6 nebo A5)

„Kamkoli dospějeme, bude zásluhou či vinou naší“

M. Tyrš

Zlaté pravidlo: Co (ne)chceš, aby jiní (ne)činili Tobě, (ne)čiň Ty jim!

Zákony, stanovy, pravidla, řády jsou jedna věc, jejich výklad je druhá věc a jejich uskutečňování je třetí věc. Hledme, aby tyto tři věci byly v souladu, aby byly k prospěchu celku (společenství) a k prospěchu druhého, nikoli aby sloužily pro osobní prospěch, byť nehmotný.

Bratře – sestro!

Důvěra členstva Ti určila pracovat na správě jednoty.

Nutnou podmínkou zdárné práce je dodržování *tří předchozích základních podmínek.*

Pamatuj, že zájem jednoty je vyšší než Tvůj osobní zájem.

Neboj se přiznat svou chybu či prohřešek!

Nejprve sděl svůj úmysl a teprve potom jednej.

Neboj se riskovat svou čest nebo prestiž, když jde o čestnost nebo o celek.

Nevzdávej se práce, není-li Tvé mínění přijato!

Měj v úctě názor druhého – i on chce jistě to nejlepší.

Ve všem svém jednání buď vždy Sokolem!

„Věc naše není pro strany, ale pro národ veškerý“.

(2. strana)

Všeobecná deklarace lidských práv, přijatá Valným shromážděním OSN dne 10. 12. 1948, článek 1: „Všichni lidé rodí se svobodní a sobě rovni ...a mají spolu jednat v duchu bratrství.“

J. A. Komenský: Panegersia neboli Všeobecné probouzení, kapitola X.:

*„Každému dílu, které musí být provedeno pomocí rozumu, předchází jeho posuzování nebo porada, pokud jde o úkol důležitější, týkající se více lidí. Porada znamená srovnání **většího***

počtu návrhů, aby tak vynikl ten nejlepší. Porada znamená **přátelské** a rozvážné zkoumání, jež vede skupina lidí o nějaké věci, která je lákavá, ale zapletená do různých potíží. Při jednání ...je třeba hledět trojí věci: 1. aby nebylo zbrklé, 2. aby nebylo zdlouhavé, 3. aby nebylo naduté a domýšlivé.“

Poradou či jednáním rozumíme nejen schůzi (výboru, vzdělavatelského sboru, cvičitelského nebo trenérského sboru), ale také jakýkoli rozhovor dvou nebo více členů jednoty (zejména činovníků), týkající se záležitostí jednoty.

Členové T.J. a zejména její činovníci podle svých možností přispívají finančními dary, pracovně (při údržbě a opravách) a také svými náměty a návrhy ke zlepšení práce jednoty a to přímo nebo zprostředkovaně, avšak vždy neanonymně. Výbor jednoty se chová podle zásady, že dobrovolnosti (ve prospěch T.J.) se meze nekladou.

(Další strany)

1. Složení výboru a předsednictva

Výbor sestává z předsednictva, členů výboru, popřípadě i náhradníků. Předsednictvo tvoří starosta/ka, náčelník, náčelnice, vedoucí sportu, vzdělavatel/ka) jednatel(ka), pokladník/ce a účetního. Další členové jsou uvedeni v bodu 9.

(Pozn.: Mít pokladníka, ekonoma a hospodáře nemá valný smysl. Potom žádný nic nedělá.)

1a. Program jednoty

Na prosincové nebo lednové schůzi schválí výbor program práce jednoty v nabíhajícímu roku. Program sestaví na základě programu cvičitelského, trenérského a vzdělavatelského sboru, technické a manažersko-hospodářské komise. Program obsahuje pravidelnou cvičební a sportovní činnost a podniky (akce) jednotlivých sborů a komisí. Platí po celý rok a upřesňuje se v jeho průběhu – nejméně 2x ročně.

2. Ustavující schůze výboru

Nově zvolený výbor se ustaví nejdéle do 14 dnů po svém zvolení. Na své ustavující schůzi zvolí pro správní období činovníky, potřebné odbory a komise. Každý člen výboru zde obdrží platné stanovy ČOS, platný jednací řád T.J. a zásadní usnesení jednoty. Schůze obnoví nebo pozmění jednací řád a usnesení výboru T.J. Vezme na vědomí usnesení Valné hromady jednoty, převezme tam uvedené úkoly a uváží všechny zásadní návrhy cvičitelského, trenérského a vzdělavatelského sboru.

3. Svolávání výborových schůzí

Schůze výboru jsou pravidelné, konané každou třetí středu v měsíci od 18 hod., nebo mimořádné. Svolání mimořádné schůze na žádost členů výboru musí být provedeno do 5 dnů. Předsednictvo nebo starosta může svolat mimořádnou schůzi kdykoli, když to vyžaduje situace. Pravidelné schůze oznamuje jednatel vyvěšením ve skříňce jednoty, e-mailem jednotlivým členům výboru, a to ve frekvenci nejméně jednou za pololetí. Mimořádné schůze oznamuje ihned – tak, aby pozvánka jednotlivým členům výboru byla doručena nejpozději 3 dny předem. Může přitom využít i SMS. Klasickou poštu využívá výjimečně, tištěné pozvánky (pokud budou existovat) raději doručí osobně nebo po nějakém „kurýrovi“.

4. Účast na schůzích výboru

Schůzi výboru se mohou zúčastnit kromě členů výboru i jiní členové jednoty jako hosté, a to buď jako znalci na pozvání starostovo, nebo s jeho svolením. Tito členové jednoty mají právo rokovací, nikoli však hlasovací. Schůzi výboru s právem hlasovacím se mohou zúčastnit všichni čestní členové jednoty nebo nositelé vyznamenání ČOS (bronzové, stříbrné nebo zlaté medaile ČOS).

5. Závěrečná schůze výboru

Koná se nejpozději do 31. ledna příštího roku. Na pořadu této schůze jsou pouze výroční zprávy činovníků, které musejí být na schůzi doručeny. Předají se pak jednateli, který se

postará o jejich otištění ve výroční zprávě jednoty, *alespoň ve formě elektronické*. Jednatel se pak postará, aby zprávu dostal *každý delegát Valné hromady a předsednictvo výboru župy* nejpozději 8 dnů před konáním Valné hromady. Zprávu *také vyvěsí ji na nástěnce v sokolovně a na požádání ji v elektronické formě odešle žádajícímu členovi T.J. mailem. Jiný klasickou formou tištěný exemplář si žádající člen T. J. opatří sám.*

6. Pořad výborové schůze

Na pořadu každé výborové schůze je:

- a) Schválení zápisu z minulé schůze (po případných připomínkách)
- b) Vyřízení úkolů z minulé schůze
- c) Zprávy činovníků
- d) *Příprava podniků v příštím nebo dalším měsíci – podle ročního programu podniků*
- e) Přijímání nových členů a zánik členství – *když se někdo najde*
- f) Různé, volné návrhy

Po podání návrhu předsedajícím nebo činovníkem v každém bodu nastává rozprava (diskuse) a jeho schválení. Při jednání se všichni řídí zásadami v preambuli.

7. Zápis schůze

Zapisovatel (nebo jednatel) zasílá svůj návrh zápisu e-mailem nebo oběžníkem všem členům výboru nejpozději 14 dnů po konání schůze. Po projednání v prvním bodu následující výborové schůze vyvěsí jeden tištěný exemplář na nástěnce v sokolovně. Nechá jej tam viset další měsíc. Konečné znění zápisu ukládá na 2 různé elektronické nosiče (např. na disk počítače a na flešku). Výbor pořídí PC (nebo notebook) a uchovává jej ve schůzové místnosti. Z jednotlivých zápisů pak zapisovatel pořídí stručný výtah pro Valnou hromadu. Závažná rozhodnutí musejí být podepsaná starostou, jednatelem a příslušným činovníkem.

(8. Výpis ze zápisu schůze – nezařazovat do řádu)

9. Zprávy činovníků na schůzích

V každé pravidelné schůzi výboru přednášejí činovníci své zprávy *podle ročního programu schůzí*. Zprávy jsou v pořadí: jednatel, náčelník a náčelnice, vedoucí sportů, vzdělavatel, manažer, zdravotník, matrikář, pokladník + ekonom, správce budovy + stadionu + náradí, (archivář + knihovník, novinář + tiskový mluvčí + propagátor), předsedové jednotlivých odborů a komisí. *Zprávy mohou být velmi stručné (např. „Nic nového nemám“)*

Někteří chybějící činovníci (knihovník, archivář, atd.) začnou pracovat (podle tohoto řádu), jakmile budou zvoleni. Do té doby jejich povinnosti vykonávají stávající činovníci.

(Pozn. Zde je vidět, kdo nám chybí.)

10. Podávání zpráv

Zprávy mají činovníci připraveny písemně. *Posílají je nejpozději den před schůzí mailem do PC jednoty nebo podávají na schůzi na papíře normalizovaného formátu. Nemůže-li se některý činovník schůze zúčastnit, podá zprávu jeho zástupce nebo zapisovatel přečtením ze zasláního mailu.*

11. Skladba zprávy

Svou zprávu upraví každý činovník tak, že nejprve pojedná o událostech za uplynulé období a potom podá návrhy, stížnosti a přání jeho činnosti se týkající. Nehlásí-li se (už) o slovo nikdo *s připomínkou*, dá předsedající zprávu schválit. *Tato zpráva potom tvoří součást celkového zápisu schůze, je zapisovatelem elektronicky vsunuta.*

12. Volné návrhy na schůzích

O *závažnějších* volných návrzích se hlasuje hned nebo se odevzdávají příslušným sborům, odborům nebo komisím k propracování. Ty jsou pak povinny na příští schůzi výboru podat propracovaný návrh. Návrhy, jejichž provedení vyžaduje vydání v rozpočtu neobsažená, se mohou projednávat jen tehdy, obsahují-li návrhy na úhradu. Ve volných návrzích se také projednávají stížnosti a přání jednotlivých členů jednoty. *Vtipné glosy, pokud nikoho neurážejí nebo zpěv národní nebo sokolské písně jsou vítány!*

13. Řízení výborové schůze

Schůzi výboru řídí a jí předsedá starosta/ka jednoty, za jeho nepřítomnosti jednatel nebo nejstarší člen výboru. Při hlasování předsedající nikdy nehlasuje, jen rozhoduje v případě rovnosti hlasů.

(Pozn.: Starosta je nejodpovědnější osoba, nikoli lenoch nebo darebák!)

14. Schůze předsednictva

Věci neodkladné, které starosta nemůže rozhodnout sám, nebo důležité a složité, předkládají se předsednictvu, jež za tím účelem svolá starosta ke schůzi. Musí ji svolat do tří dnů. O schůzi předsednictva vede zápis jednatel. Všechna usnesení předsednictva musejí být předložena nejbližší schůzi výboru ke schválení.

(Pozn.: Předsednictvo, byť nazývané „užší výbor“, nesmí pracovat jako jakási stranická buňka, které fungovaly za komunismu, nebo jako nějaká mafie. Tak tomu totiž bylo v dobách vlády jisté osoby).

15. Náležitosti při schůzích

Při všech schůzích mají být po ruce stanovy ČOS, usnesení Valné hromady, jednací řád, zásadní usnesení výboru T.J., poslední čísla Sokola. O to se postará jednatel.

16. Přítomnost na schůzích

Na počátku schůze předsedající schůze ohlásí omluvené členy. Pro platnost omluvy je nutno udat důvod nepřítomnosti. *Přítomnost členů zapisovatel (jednatel) uvede na začátku zápisu a zaznamená do listu přítomných (/ = přítomen, o = omluven, – = nepřítomen a zapomněl se omluvit), z níž na konci období (nejpozději na konci roku) udělá statistický závěr. Podobně postupují všichni činovníci ve svých oddílech.*

17. Jednání na schůzích

Řečníci se hlásí o slovo u předsedajícího; slovo je jim udělováno v pořadí, jak se o něj hlásili. O zachování řádného průběhu schůze pečuje předsedající. Odchyluje-li se řečník od věci, je předsedajícím napomenut: „k věci“, chová-li se neslušně, je vybidnut: „k pořádku“. Předsedající může i během řeči připustit „věcnou (technickou) poznámku“, jestliže se k ní někdo přihlásí. Kdo po trojím napomenutí dále vyrušuje, je mu odňato slovo na celou dobu schůze a jestliže se i pak proviní, je ze schůze vyhoštěn. Každý má právo vzdát se slova nebo upustit od svého návrhu.

18. Hlasování ve schůzích

O podaných návrzích se hlasuje *ihned po případných připomínkách. V případě, kdy existuje více návrhů k téže věci se hlasuje v pořadí od nejobsáhlejšího nebo, jsou-li přibližně stejně obsáhlé, pak v pořadí, jak byly podány. Přijetím návrhu, který ostatní vylučuje, tyto návrhy odpadají. Jsou-li podány pouze dva návrhy, hlasuje se nejdříve o protinávru.*

Každý člen má právo vzdát se hlasování nebo žádat, aby jeho odlišné mínění bylo zapsáno do zápisu. V důležitých věcech může předsedající dát hlasovat každým zvlášť (jmenovitě) a musí tak učinit, přejí-li si to aspoň tři členové mající právo hlasovací. Při tomto hlasování musí se jeho výsledek zaznamenat v zápisu jednotlivě.

(19.bod pojednával také o hlasování, je zařazen do 18. jako druhý odstavec)

20. Změna usnesení

Usnesení řádně ve schůzi učiněná není možno v téže schůzi měnit: Může je změnit jen schůze příští, na jejímž pořadu musí být tato okolnost zvlášť vytčena. Ke schválení této změny je třeba nadpoloviční většiny hlasů.

21. Ukončení schůze

Předsedající ukončí schůzi, je-li vyčerpán její pořad, nebo žádá-li většina přítomných, oprávněných hlasovat, za její odročení, nebo když pro nahodilou překážku nelze v jednání pokračovat. V případě odročení schůze projedná se zbytek pořadu hned na počátku schůze příští.

Schůze, trvající déle než hodinu, v krajním případě hodinu a půl, je k ničemu. Potom většina přítomných ztratí pozornost a řádné rozhodování nebývá možné. Všechny „body“ se mají předjednat s odpovědnou osobou. Ve zcela výjimečném případě, kdy se ukazuje, že schůze bude trvat hodně dlouho, vsouvá předsedající do programu vtipné glosy, nějaký cvik nebo zpěv národní či sokolské písně. Je nutno řídit se preambulí a článkem 17.

22. Sbory, odbory a komise

Pro usnadnění práce výboru jsou v jednotě zřízeny:

- a) sbory: cvičitelský, trenérský a vzdělávací
- b) odbory a komise, které zřizuje výbor podle potřeby na správním období

Sbory i odbory vystupují na veřejnosti v souladu, nemohou vystupovat svým jménem bez souhlasu výboru. Pracují samostatně, ale svou činnost koordinují, kvůli tomu se alespoň jednou ročně sházejí na společné schůzi. Samostatné schůze sborů, odborů a komisí jsou pravidelné – nejméně jednou za dva měsíce a mimořádné – podle potřeby.

23. Starosta (starostka) jednoty

Starosta/tka řídí jednání ve schůzích, bdí nad zachováváním stanov, řádů a zásadních usnesení, podpisuje všechny listiny a spolkové písemnosti (např. objednávky) a poukazuje k vyplacení vydané povolená výborem jednoty. Dochází mu spolková pošta, kterou může opatřit poznámkami, týkajícími se vyřízení a předá ji jednatelem k dalšímu řízení. Může zastavit usnesení výboru, některého sboru, odboru nebo komise, když uzná, že by provedení nebylo jednotě na prospěch. Tuto věc je pak povinen oznámit v nejbližší schůzi výboru, který rozhodne s konečnou platností.

24. Místostarosta

Místostarosta (místostarostové) zastupuje(jí) starostu v době jeho nepřítomnosti, jinak vykonává(jí) činnost stanovené výborem nebo starostou. Vede v patrnosti úkoly, stanovené výborem jednotlivým činovníkům k provedení a úkoly jim náležející z došlé pošty. Tyto úkoly zapisuje do Knihy úkolů (elektronické složky – součástí Zápisů) V každé schůzi se v bodu b) Vyřízení úkolů ptá činovníků, jimž byly úkoly uloženy k provedení, zda a jak byly vyřízeny a nechá to poznamenat do Knihy úkolů (zapisovatelem).

25. Jednatel(ka)

Jednatel zprostředkovává veškerý styk jednoty s okolím, provádí usnesení – pokud některým bodem nebyl pověřen jiný člen výboru. Vede spolkovou korespondenci a předkládá ji v závažných případech k podpisu starostovi, případně ke spolupodepsání náčelníkovi nebo náčelnici nebo vedoucímu sportů nebo vzdělavateli, popř. vedoucímu oboru nebo komise. V méně závažných případech stačí parafova nebo vyslovený souhlas. Zodpovídá za jednací protokol (zápis), který píše zapisovatel nebo on sám, vyvěšuje jej.

25a. Manažer

Manažer řídí ve shodě se starostou jednotu a celým výborem po stránce managementu. Jeho nejvyšší povinností je starat se o chod jednoty tak, aby obstála v moderních náročných podmínkách. Dělá to podobně jako manažer nějaké firmy.

26. Náčelník, náčelnice

Náčelník vede veškerou technickou činnost mužských složek odboru všestrannosti a podává o ní zprávy. Náčelnice dělá totéž u ženských složek.

Náčelník, náčelnice, vedoucí sportů a vzdělávatel předává statistické údaje ze zpráv vedoucích cvičitelů(lek), trenérů(rek) a podniků (akcí) matrikáři(ce), aby mohl(a) vytvořit statistiku za celou jednotu. Tyto údaje dodávají uvedení činovníci aspoň jednou za čtvrt roku. Jsou důležité pro posouzení využití tělocvičen a hřišť.

27. Vedoucí sportů

Vedoucí sportů (dříve neznámá funkce) podobně řídí všechny sportovní oddíly. Úzce spolupracuje s náčelníkem a náčelnicí.

(Dříve i sportovní oddíly řídili náčelník a náčelnice. Všechny oddíly – s výjimkou předškoláků – byly přísně oddělené: mužské od ženských. Cvičit společně, koedukovaně, bylo nepředstavitelné. Doporučuji i dnes: převlékání, mimoděčné odhalení choulostivých částí těla a různé zájmy: kluci mají rádi hry a soutěže, holky „tanečky“, dorostenci a muži upřednostňují sílu, dorostenky a ženy ladnost). Pouze oddíly rodiče s dětmi, mladších předškoláků a věrné gardy mohou být koedukované.

(27.bod původně byl „Náčelnice“)

28. Vzdělavatel(ka)

Vzdělavatel řídí vzdělavatelskou činnost jednoty podává o ní zprávy. *Organizuje přednášky pro členy, členské besedy různého zaměření, zábavné akce a poznávací vycházky či výlety. Spolupracuje s náčelníkem, náčelníci a vedoucím sportů: podílí se na doškolování cvičitelů, cvičitelek, trenérů a trenérek, zajišťuje jim vhodnou literaturu a organizuje pro ně různé samostatné podniky (určené jen pro ně). Jako nejlepší řešení je, že vzdělavatel(ka) je některý(á) cvičitel(ka) nebo trenér(ka). Na druhé straně platí: každý(á) cvičitel(ka) či trenér(ka) je současně vzdělavatelem(kou) – zejména svým příkladem!*

29. Zdravotník(nice)

Zdravotník *doporučuje nebo koná* prohlídky příslušníků jednoty, zvláště závodníků a sleduje jejich zdravotní stav. Vede v patrnosti všechny úrazy, které se staly v jednotě, při provádění tělesné výchovy, sestavuje je v přehled a podává o nich zprávu. Stará se o stav a doplňování příruční lékárničky a upozorňuje na hygienické závady v budově i na stadionu. V dohodě se vzdělavatelem se stará o vzdělávací činnost po stránce zdravotní.

30. Matrikář(ka)

Matrikář(ka) vede a spravuje členskou matriku a podává pravidelně měsíčně zprávy o změnách stavu členstva. Zpracovává statistiku potřebnou k přehledům členstva, přijímá přihlášky nových a přestupujících členů a navrhuje přijetí nových členů za řádné. *Bez statistiky dodané jinými činovníky nemůže udělat svou zprávu řádně.*

31. Pokladník

Pokladník spravuje jmění jednoty na hotovosti a na účtu, uschovává důležité smlouvy a pojistky jednotou uzavřené. Uschovává doklady k účtům a proplácí účty, které podle usnesení výboru byly starostou jednoty poukázány k výplatě. Podává na schůzích výboru zprávy o stavu jmění jednoty. *Spolupracuje s matrikářem(kou) při výběru příspěvků. Odebírá v župní kanceláři členské známky, které předává vedoucím oddílů a pomocníkům výboru – podle seznamů, které mu (nebo matrikářce) tito činovníci proti podpisu dali. Vede evidenci dobrovolných finančních darů členů jednoty a sponzorských darů či příspěvků. Oddílové příspěvky si mohou spravovat vedoucí oddílů, avšak pod kontrolou pokladníka a účetního.*

32. Účetní (hospodář)

Pečuje na počátku roku o sestavení rozpočtu jednoty, sleduje po celý rok, jak jsou vydání jednoty v souhlase se schváleným rozpočtem, vede v patrnosti pohledávky a dluhy jednoty. Kontroluje pravidelné vybírání příspěvků. O jejich nedoplatcích výboru čtvrtletně referuje ve své zprávě. V této zprávě uvádí veškerou svou činnost. Koncem roku *ve spolupráci s pokladníkem* sestavuje účetní uzávěrku jednoty.

33. Správcové

Správce náradí, správce domu a správce stadionu tvoří správní odbor jednoty, jehož předsedu určuje ustavující výborová schůze.

Správce náradí a náčiní pečuje aby veškeré tělocvičné náradí a náčiní bylo udržováno v náležitém stavu a vede o něm přesný seznam. Ve výborových schůzích o tom podává pravidelné zprávy. Stvrzuje účty týkající se nákupu, oprav případně prodeje tělocvičného náradí a náčiní, podává návrhy na nákup, opravy, prodej nebo vyřazení náradí či náčiní. *Při tomto spolupracuje s náčelníkem, náčelníci, vedoucím sportů, popř. se všemi cvičiteli(kami) a trenéry(kami).* V měsíci březnu a srpnu koná řádnou prohlídku všeho tělocvičného náradí

a náčiní a podává o ní v nejbližší schůzi výboru zprávu. Vede inventární deník všeho tělocvičného nářadí a náčiní.

Správce domu pečuje o to, aby sokolovny i ostatní stavby byly udržovány v náležitém stavu a pořádku, bdí nad čistotou a náležitou úpravou místností. Vede inventární deník všeho vnitřního zařízení kromě tělocvičného nářadí a náčiní. Pečuje o náležité pojištění budov, vnitřního zařízení a inventáře. *Vede evidenci dobrovolných brigád.*

Správce stadionu se stará o řádné udržování stadionu, zahradního a dětského koutku a jejich zařízení a inventáře. *Spolupracuje se správcem domu.*

34. Knihovník – archivář – kronikář

Knihovník se stará o knihovnu jednoty a knihovnu cvičitelského sboru. Vede kartotéku knih a časopisů, navrhuje spolu se vzdělavatelem zakoupení nových knih či příruček a předkládá výboru návrhy na vyřazení zastaralých knih. Doporučuje členstvu odběr sokolského tisku.

Archivář pořádá archiv jednoty, vede kartotéku, přijímá nové doklady do archivu a navrhuje skartaci prošlých dokumentů.

Kronikář zaznamenává všechny důležité události v jednotě v kronice, kterou vhodně doplňuje fotografiemi a jinými dokumenty.

(V současnosti bude všechny tři funkce vykonávat jediný člověk a proto je nadpis změněn.)

35. Tiskový mluvčí a propagátor

Tiskový mluvčí (zpravodaj) sleduje sokolský i nesokolský tisk. Podává do něho zprávy a články. Kopie výňatků z veřejného tisku vyvěšuje v sokolovně. Různými způsoby propaguje činnost jednoty. *Jedním ze způsobů je redigování webových stránek www.sokololomouc.cz.* Výboru o své činnosti podává zprávy a nechává si schvalovat své –důležitější– články.

36. Pořadatelský odbor

Zástupce pořadatelů svolává svůj odbor, na výborových schůzích podává zprávy o jeho činnosti, zabezpečuje účast pořadatelů na podniku, který jednota pořádá.

37. Závěrečné ustanovení

V období, kdy neexistují (pro nedostatek lidí) někteří činovníci (např. archivář), vykonávají alespoň částečně jejich funkci stávající členové výboru. Pověření k funkci se schvaluje na ustavující schůzi výboru TJ.

Tento řád byl schválen výborem TJ. Sokol Olomouc dne, čímž nabývá své platnosti. Musí být vždy dodán nově zvoleným členům výboru. Každý člen jednoty může navrhnout změny v tomto řádu.

Závěrečná poznámka (k vymazání)

Skoro ze všech „bodů“ jednacího řádu vysvítá, jak mnoho práce nás ještě čeká. Naše jednota by měla být přirozeně ústřední jednotou celé župy, zejména všech olomouckých jednot. Pro tento cíl má sloužit i navrhovaný jednací řád. V jedné sokolské písni je: „a byť i cesta daleká, ta sokolíka neleká!“

6. 2. 2009, 15. 8. 2012

Václav Dostál

Poznámka 12. 6. 2017: Návrh jednacího řádu jsem podal r. 2009, 2010 (v původním znění) a v r. 2012 (s drobnými úpravami – v současném znění).

Vzhledem k neblahému stavu – popsáném v „1. Výběru článků...“ a šířícím se i do Sokola – se nelze divit, že Návrh jednacího řádu byl „zameten pod koberec.“

Také moje návrhy diskuse o „1. Výběru...“, o „2. Sokolství“ a o „3. Námětu...“ byly a asi zůstanou „vytím na Měsíc.“ Natož vize jejich publikování (po zapracování připomínek z těch diskusí)!

